

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyně Mgr. Janou Příbylovou ve věci žalobce: [redacted] J. T. [redacted] nar. [redacted], [redacted] zastoupeného JUDr. Michalem Řihou, advokátem se sídlem Ke Klimentce 2186/15 Praha 5, proti žalované: **Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti**, Vyšehradská 16, 128 10 Praha 2, jednající Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových, se sídlem Rašínovo nábřeží 42, Praha 2, o **zaplacení částky 1.540.000 Kč s přísl.**

t a k t o :

- I. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku 131.000 Kč s úrokem s prodlení ve výši 8,05 ročně z této částky od 22.8.2014 do zaplacení, a to do 15 dnů od právní moci rozsudku.
- II. Žaloba, že žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku 1.409.000 Kč s příslušenstvím, **se zamítá.**
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou ke zdejšímu soudu dne 22.8.2014 domáhal na žalované zaplacení částky 2,000.000 Kč s příslušenstvím s tím, že žalobci vznikla nemajetková újma v důsledku nezákonného trestního stíhání, které bylo proti žalobci vedeno na základě usnesení policejního orgánu Policie České republiky, útvaru odhalování korupce a finanční kriminality

ze dne 16. 6. 2008, č.j. [REDAKCE], a to pro trestný čin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 148 odst. 1, odst. 4 tr. zákona. Následně bylo proti žalobci zahájeno další trestní stíhání usnesením ze dne 28. 8. 2008 pro trestný čin vydírání dle § 235 odst. 1, odst. 2 písm. b), odst. 3 tr. zákona, spáchaného ve spolupachatelství, kteréžto bylo ke stížnosti poškozeného zrušeno, ovšem znovu prakticky v totožném znění sepsáno dne 3. 2. 2009. Opět pro trestný čin vydírání dle § 235 odst. 1, odst. 2 písm. b, odst. 3 tr. zákona, spáchaného ve spolupachatelství. Usnesením policejního orgánu ze dne 4. 3. 2009 byly obě označené věci spojeny ke společnému řízení. Poté, co došlo dne 21. 6. 2010 k seznámení se se spisem, byla dne 4. 10. 2010 podána obžaloba k Městskému soudu v Praze, který začal věc projednávat v hlavním líčení pod sp. zn. [REDAKCE]. Hlavní líčení bylo zahájeno dne 15. 12. 2011. V hlavním líčení konaném dne 24. 2. 2012 byl poškozený v celém rozsahu obžaloby zproštěn s tím, že v žalobě označené skutky nejsou trestnými činy. K odvolání státního zástupce bylo nařizeno veřejné zasedání Vrchního soudu v Praze na den 21. 10. 2013, při němž bylo odvolání zamítnuto a zprošťující rozsudek potvrzen. Rozhodnutí odvolacího soudu bylo žalobci doručeno dne 21. 1. 2014. Trestní stíhání je tedy od počátku nezákonné, neboť bylo proti žalobci vedeno pro jednání, která vůbec nejsou trestná. V rámci označené trestní věci byl navíc žalobce stíhán rovněž vazebně, a to v období od [REDAKCE] na základě usnesení Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 20. 6. 2008 pod sp. zn. [REDAKCE] až do [REDAKCE] [REDAKCE] kdy byl žalobce z vazby propuštěn rozhodnutím Vrchního státního zastupitelství v Praze ze dne 31. 7. 2008 pod sp. zn. [REDAKCE]. Žalobce tedy strávil nuceně a nezákonně ve vazbě celkem 44 dní. Současně žalobci hrozil velmi vysoký trest odnětí svobody v sazbě 5 – 10 let a náhrada škody cca 120 mil Kč. Trestní stíhání trvalo 67 měsíců. Trestním řízením bylo velmi výrazně zasaženo do osobnostní a osobní sféry žalobce a tyto zásady jsou natolik intenzivní, že je namísto finanční satisfakce vzniklé nemajetkové újmy. Jelikož byl žalobce reálně ohrožen trestem odnětí svobody v horní polovině zákonné sazby do 12 let, neboť škoda 118 mil Kč vysoce převyšovala hranici 5 mil Kč, která je podmínkou pro posouzení věci v sazbě 5 – 12 let, a povinnosti k náhradě astronomické škody, nelze považovat pouhé zproštění za dostatečnou satisfakci. Již tato skutečnost odůvodňuje požadavek na finanční satisfakci, neboť o tom, že postupem státu došlo k neoprávněnému zásahu do sféry žalobce a nemajetková újma vznikla, není pochyb. Každé trestní stíhání je třeba chápat jako nesmírný psychický tlak na stíhanou osobu, který není jen problémem obviněného, nýbrž přenáší se i na celou jeho rodinu, blízké přátele a kolegy v práci. Trestní stíhání pro dva zvlášť závažné zločiny majetkové povahy mělo na žalobce velmi neblahý dopad. Žalobce je narozen v roce [REDAKCE] a trpí celou řadou [REDAKCE] [REDAKCE]. Zdravotní stav se v důsledku dlouholetého trestního stíhání, trvajících téměř 6 let, prokazatelně zhoršilo, a to rovněž díky velkému stresu, který takové trestní stíhání doprovází. Konkrétně se žalobce léčí s [REDAKCE]. Stejný závěr platí o [REDAKCE]. Po propuštění z vazby navíc žalobce onemocněl [REDAKCE] a podle vyjádření lékaře se jedná opět o přímý důsledek stresu. V roce 2009 žalobce prodělal [REDAKCE], kdy opět stres vyvolaný trestním stíháním byl výrazným negativním faktorem. Dále trestní stíhání vedlo také k [REDAKCE]. Trestní stíhání žalobce značně poškodilo také v okruhu přátel a širší rodiny, což je skutečnost, kterou nemusí prokazovat. Co se týká života profesního, pak žalobce byl po celou dobu trestního stíhání

aktivním advokátem, což převážná část společnosti jistě vnímá jako prestižní profesi. Navíc v případě žalobce se jedná o advokáta [REDACTED]

[REDACTED]. Žalobce byl [REDACTED]

[REDACTED] Žalobce se domnívá, že je osobou ve svém oboru dostatečně známou, mnohokrát vystupoval v televizi i rozhlasu. Po zahájení trestního stíhání a vzeti do vazby mu byla [REDACTED]

[REDACTED]. Ide-li o výkon advokacie, pak žalobce byl plných 44 dní ve vazbě. Jelikož vazba je dle zákona o advokacii automatickou překážkou pro výkon advokacie a důvodem pro přerušeni žalobci byla v důsledku nezákonnosti státu na téměř dva měsíce zamezena jeho samostatná výdělečná činnost a zasaženo tak do jeho ústavně zaručeného práva na svobodný výkon závislé nebo samostatně nevýdělečné činnosti. Současně byl žalobce po celou dobu trestního řízení výrazně dehonestován v očích svých kolegů. Na webových stránkách České advokátní komory, kterou pravidelně sleduje více jak 11000 aktivních advokátů, bylo o trestním stíhání žalobce průběžně informováno, což vnímá žalobce velmi úkorně, neboť jej to poškozuj e při jednání s jinými advokáty a jejich klienty, při vystupování před soudy a jinými orgány státní správy. Za nemajetkovou újmu považuje žalobce rovněž těžkosti, které mu byly při výkonu advokacie způsobeny v přímém důsledku domovní prohlídky a prohlídky jiných prostor, které dne [REDACTED] proběhly v sídle advokátní kanceláře žalobce a také v jeho bydlišti. Přitom byly zabaveny stovky listin, advokátní spisy, výpočetní technika, mobilní telefony. Tyto byly vráceny až po zásahu Ústavního soudu ČR po téměř dvou letech. Žalobci tak byly zabaveny věci, které souvisely s výkonem advokacie, a byl postaven do situace, kdy musel klientům vysvětlovat, proč je nemůže řádně u soudu zastupovat, nemá k dispozici jejich spisy a elektronická data a citlivé údaje klientů mají policejní složky. Žalobce se tak potýkal s problémy, kdy byl předvolán k soudnímu jednání ve věci svých klientů, jejich spisy ovšem neměl k dispozici a nemohl tak poskytnout účinnou a plnohodnotnou právní pomoc. Žalobce také přišel o trestní obhajobu a byl také poškozen nejen finančně, ale také v očích bývalých klientů. Například ve věci vedené policejní expoziturou [REDACTED] pod [REDACTED]

[REDACTED] Opakovaně se také stávalo, že po zahájení trestního stíhání klienti vypověděli žalobci, nebo dokonce advokátům, s nimiž vykonává advokacii ve sdružení, plnou moc k zastupování v soudních sporcích s tím, že jim bylo ze strany policie nebo různých lobbistů řečeno, že není dobré být zastupován takto stíhaným advokátem a soud se může negativně dívat i na takové klienty. Vzhledem k tomu, že díky své známosti a odbornosti žalobce zastupoval celou řadu vlivných a významných osob, o jejichž zastupování takto přišel, cítí se rovněž v tomto směru

poškozen a dehonestován. V důsledku nezákonného trestního stíhání tedy rezultovaly zdravotní potíže žalobce a jeho omezení v advokátní činnosti, dehonestace profesní etiky a poškození dobrého jména předního odborníka na trestní právo. Za prokazatelné lze považovat zhoršení výdělkových poměrů žalobce po zahájení trestního stíhání. Když za účetní rok 2007 dosáhl žalobce základu daně z výkonu advokacie cca [REDAKCE] v roce 2008 přišel žalobce o řadu klientů z důvodu překážky výkonu advokacie a nemožnosti pracovat po dva měsíce ve vazbě, tady jeho výdělek činil [REDAKCE]. Následující rok 2009 dokonce necelých [REDAKCE]. Došlo také k negativní publicitě a medializaci trestního postihu žalobce s ohledem na jeho obecnou známost o trestním stíhání, vzetí do vazby, podání obžaloby, hrozícímu trestu. O skutku referovala průběžně všechna důležitá česká média, veřejnoprávní i soukromé televize, nejčtenější deníky v zemi a všechny velké internetové servery. Bez jakýchkoli pochybností se jedná o velmi negativní dopad na osobní i profesní život žalobce, [REDAKCE]. Pokud se do [REDAKCE] internet nabídne přes 2000 výsledků v případě [REDAKCE] zhruba čtyři stovky. Trestní stíhání trvalo více než pět a půl roku. Za trestní stíhání pro trestný čin vydírání dle § 235 odst. 1, odst. 2 písm. b), odst. 3 tr. zákona, které trvalo od 28.8.2008 a bylo zrušeno ke dni 3.11.2008 požaduje žalobce částku 100.000,- Kč, za trestní stíhání pro trestný čin vydírání dle § 235 odst. 1, odst. 2 písm. b), odst. 3 tr. zákona, které trvalo od 3.2.2009 a skončilo rozhodnutím dovolacího soudu ze dne 31.3.2015 požaduje žalobce částku 1.200.000,- Kč, za délku řízení pak požaduje částku 95.000,- Kč, za trestní stíhání pro trestný zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 148 odst. 1, odst. 4 tr. zákona požaduje žalobce částku 460.000,- Kč a za nepřiměřenou délku tohoto řízení, když trestní řízení není dosud skončeno požaduje částku 145.000,- Kč. Trestní stíhání pro trestný zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 148 odst. 1, odst. 4 tr. zákona bylo započato zahájením trestního stíhání dne 16.6.2008, žalobce byl pravomocně zproštěn byl 21.1.2014, rozhodnutím dovolacího soudu z 31.3.2015 bylo pravomocné zproštění zrušeno a následně byl žalobce pravomocně odsouzen rozsudkem Městského soudu v Praze ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze, který mu byl doručen 5.1.2017. V současné době ve věci probíhá další dovolací řízení.

Žalovaná navrhlá zamítnutí žaloby s tím, že učinila nesporným, že předmětný nárok byl u žalované uplatněn, a to podáním doručeným dne 21.2.2014. Nárok žalobce nebyl žalovanou při předběžném projednání uspokojen, neboť žalovaná měla za to, že v daném případě nebylo možné dospět k závěru, že v řízení vedeném Městským soudem v Praze pod sp. zn. [REDAKCE] bylo ve vztahu k žalobci vydáno nezákonné rozhodnutí, neboť v dané právní věci bylo ze strany nejvyššího státního zástupce podáno dovolání v neprospěch žalobce, o němž nebylo doposud rozhodnuto. Co se týká nároku na nemajetkovou újmu z důvodu trestního stíhání pro trestný čin vydírání, které bylo zahájeno dne 28.8.2008 a bylo skončeno dne 3.11.2008, namítla promlčení, neboť tento byl uplatněn u žalované až po uplynutí lhůty 6 měsíců. Co se týká nároku na nemajetkovou újmu z důvodu trestního stíhání pro trestný čin vydírání zahájeného dne 3.2.2009, pak v dané věci nebylo dostatečně prokázáno, že by právě tímto konkrétním trestním řízením byla způsobena taková újma, kterou by bylo nezbytné kompenzovat penězi. Žalovaná nesporevala existenci odpovědnostního titulu, kterým je nezákonné rozhodnutí, neboť žalobce byl z tohoto trestního

činu zproštěn. Současně upozornila, že bylo vedeno souběžné řízení, v rámci něhož byl žalobce odsouzen, když i z provedeného dokazování je zřejmé, že újma, která byla způsobena tímto trestním stíháním, tedy trestním stíháním pro zločin kráčení daně, poplatku a podobné povinné platby způsobovalo újmu vyšší. Tato dvě trestní řízení nelze oddělit, tedy není na místě přiznávat jakékoliv finanční plnění. Současně žalovaná i namítla, že případné finanční plnění by bylo v rozporu s dobrými mravy. Co se týká nároku na nemajetkovou újmu z důvodu délky trestního řízení, pak se jedná o délku zcela přiměřenou složitosti věci. V dané věci spis samotný obsahuje 51 svazků, bylo zde několik obviněných a bylo prováděno rozsáhlé dokazování. Věc byla vedena před třemi stupni soudní soustavy. Samotná délka šesti a půl let je dobou delší, avšak přiměřenou právě složitosti. V dané věci tedy není nesprávný úřední postup. Současně žalovaná nesouhlasí s tím, že by případná částka zadostiučinění za délku řízení neměla být krácena za první dva roky řízení, neboť pro toto není vůbec žádný důvod.

Při jednání dne 16.6.2017 soud vyloučil k samostatnému projednání uplatněné nároky žalobce celkem ve výši 1.540.000,- Kč s příslušenstvím za trestní stíhání pro trestný čin vydírání zahájeném dne 28. 8. 2008, trestní stíhání pro trestný čin vydírání zahájeném dne 3. 2. 2009 a nepřiměřenou délku trestního stíhání pro trestný čin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby doposud vedené u zdejšího soudu pod sp. zn. 23 C 266/2014.

Rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 21.10.2013, sp.zn. [REDAKCE] bylo prokázáno, že výrokem II. bylo zamítnuto odvolání státního zástupce proti výroku ad. B rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 23.2.2012, sp.zn. [REDAKCE] kterým byl žalobce stíhán pro trestný čin pokusu trestného činu vydírání podle § 235 odst. 1, odst. 2 písm. b), odst. 3 tr. zákona.

Rozsudkem Nejvyššího soudu ČR ze dne 31.3.2015, č.j. [REDAKCE] bylo prokázáno, že rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 21.10.2013, sp.zn. [REDAKCE], byl zrušen ve výroku II. pouze ohledně skutku kvalifikovaného jako zločin kráčení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 tr. zákoníku.

Seznamem z webu [REDAKCE] bylo prokázáno, že po zadání [REDAKCE] tento eviduje [REDAKCE]

Seznamem z webu [REDAKCE] bylo prokázáno, že po zadání [REDAKCE] tento eviduje [REDAKCE]

Článkem [REDAKCE] bylo prokázáno, že tento se týká [REDAKCE]

Článkem [REDAKCE] bylo prokázáno, že informace o tom, že byl zatčen žalobce, potvrdila mluvčí protikorupční policie, za trestný čin zkrácení daně hrozí 5 let.

Článkem [redacted], bylo prokázáno, že je zde informace o [redacted] dále informace ohledně bývalého zastupování žalobce, informace [redacted]

Článkem [redacted], bylo prokázáno, že obsahuje informace, [redacted]

Článkem [redacted] bylo prokázáno, že se týká [redacted]

Článkem [redacted] bylo prokázáno, že tento informuje o obvinění z [redacted]

Článkem [redacted] bylo prokázáno, že se jedná o informaci o tom, že [redacted]

Článkem [redacted] bylo prokázáno, že tento se věnuje otázce trestního stíhání [redacted]

Článkem [redacted] bylo prokázáno, že tento uváděl, [redacted]

Článkem [redacted] bylo prokázáno, že tento obsahoval informace [redacted]

Článkem [redacted], bylo prokázáno, že tento obsahoval informace, [redacted]

Článkem [redacted] bylo prokázáno, že tento obsahoval informace, [redacted]

Článkem [redacted], bylo prokázáno, že tento obsahoval informace, [redacted]

Článkem [redacted] bylo prokázáno, že tento obsahoval informace, [redacted]

Článkem [redacted], bylo prokázáno, že tento obsahoval informace [redacted]

Článkem [redacted] bylo prokázáno, že tento obsahoval informace o tom, [redacted]

Článkem [redacted] bylo prokázáno, že tento obsahoval informace o tom, [redacted]

Článkem [redacted], bylo prokázáno, že tento obsahoval informace o tom, [redacted]

Článkem [redacted], bylo prokázáno, že tento obsahoval informace o tom, [redacted]

Článkem [redacted] bylo prokázáno, že tento obsahoval informace o profilu žalobce a [redacted]

Článkem [redacted] bylo prokázáno, že tento obsahoval informace [redacted]

Článkem [redacted] bylo prokázáno, že tento obsahoval informace o tom, [redacted]

Článkem [redacted] bylo prokázáno, že tento obsahoval informace o tom, že [redacted]

Článkem [redacted] bylo prokázáno, že tento obsahoval informace o tom, [redacted]

Článkem [redacted], bylo prokázáno, že tento obsahoval informace [redacted]

Článkem [redacted] bylo prokázáno, že tento obsahoval informace o [redacted]

Článkem [redacted] bylo prokázáno, že tento obsahoval informace o tom, [redacted]

Článkem [redacted], bylo prokázáno, že tento obsahoval informace o tom, [redacted]

Článkem [redacted] bylo prokázáno, že tento obsahoval informace o tom, [redacted]

[REDACTED]

Článkem [REDACTED]
[REDACTED] bylo prokázáno, že tento obsahoval informace o [REDACTED]
[REDACTED]

Článkem [REDACTED]
[REDACTED] bylo prokázáno, že tento obsahoval informace o [REDACTED]
[REDACTED]

Článkem [REDACTED]
[REDACTED] bylo prokázáno, že tento obsahoval informace o [REDACTED]

Článkem [REDACTED]
[REDACTED] bylo prokázáno, že tento obsahoval informace o tom, [REDACTED]
[REDACTED]

Článkem [REDACTED]
[REDACTED] bylo prokázáno, že tento obsahoval informace o [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

Článkem [REDACTED]
[REDACTED] bylo prokázáno, že tento obsahoval informace o [REDACTED]
[REDACTED]

Článkem [REDACTED]
[REDACTED] bylo prokázáno, že tento obsahoval informace o [REDACTED]
[REDACTED]

Článkem [REDACTED]
[REDACTED], bylo prokázáno, že tento obsahoval informace i o [REDACTED]
[REDACTED]

Článkem [REDACTED], bylo prokázáno, že tento obsahoval informace, [REDACTED]

Článkem [REDACTED] bylo prokázáno, že tento obsahoval informace, [REDACTED]

Článkem [REDACTED] bylo prokázáno, že tento obsahoval [REDACTED]

Článkem [REDACTED], bylo prokázáno, že tento obsahoval informace, [REDACTED]

Článkem [REDACTED] bylo prokázáno, že tento obsahoval informace o [REDACTED]

Článkem [REDACTED] bylo prokázáno, že v názvu článku [REDACTED]

Článkem [REDACTED] bylo prokázáno, že tento obsahoval informace o [REDACTED]

Článkem [REDACTED] bylo prokázáno, že tento obsahoval přímo v názvu samotného článku [REDACTED]

Článkem [REDACTED], bylo prokázáno, že tento obsahoval informace [REDACTED]

Článkem [REDACTED], bylo prokázáno, že tento obsahoval informace o [REDACTED]

Článkem [REDACTED] bylo prokázáno, že tento obsahoval informace o [REDACTED]

Článkem [REDACTED] bylo prokázáno, že se jedná o [REDACTED]

[REDACTED]

Článkem [REDACTED] bylo prokázáno, že tento obsahoval informace o tom, [REDACTED]

Článkem [REDACTED] bylo prokázáno, že tento obsahoval informace o [REDACTED]

Článkem [REDACTED] bylo prokázáno, že tento obsahoval informace, [REDACTED]

Článkem [REDACTED] bylo prokázáno, že tento obsahoval [REDACTED]

Článkem [REDACTED], bylo prokázáno, že tento obsahoval informace o [REDACTED]

Článkem [REDACTED] bylo prokázáno, že tento obsahoval informace o [REDACTED]

Článkem [REDACTED] bylo prokázáno, že tento obsahoval informace o [REDACTED]

Článkem [REDACTED] bylo prokázáno, že tento obsahoval informace o [REDACTED]

Článkem [REDACTED] bylo prokázáno, že tento obsahoval informace, [REDACTED]

Článkem [REDACTED] bylo prokázáno, že tento obsahoval informace o [REDACTED]

Článkem [redacted] bylo prokázáno, že tento obsahoval informace o [redacted]

Článkem [redacted], bylo prokázáno, že tento obsahoval informace o [redacted]

Článkem [redacted], bylo prokázáno, že tento obsahoval informace o [redacted]

Článkem [redacted] bylo prokázáno, že tento obsahoval informace o [redacted]

Lékařskou zprávou ze dne 10.1.2014 bylo prokázáno, že žalobce je v evidenci od roku [redacted], která následovala po propuštění z vazby, pravidelně docházel na níže podepsanou ambulanci, dokonce byl léčen [redacted] stav se postupně zlepšoval a léčba nadále pokračuje, ze subjektivních příznaků si stěžoval [redacted] přičítá to těžké životní situaci, kdy je proti němu vedeno trestní řízení, stěžuje si na [redacted] Diagnostický závěr [redacted]

Lékařskou zprávou ze dne 4.11.2013 bylo prokázáno, že [redacted] onemocněl v [redacted]

Zdravotním záznamem ze dne 10.1.2014 bylo prokázáno, že pacient léčen pro [redacted]

Ambulantní zprávou ze dne 9.1.2014 bylo prokázáno, že žalobce uvedl, že se [redacted]

Spisem Městského soudu v Praze sp. zn. [redacted] bylo prokázáno, že svazek 1 záznam o zahájení úkonů dle § 153 odst. 3 trestního řádu ze dne 5. 3. 2007, usnesení o zahájení trestního stíhání dle § 160 odst. 1 trestního řádu a pro § 148 tr. zákona, a to ze dne 16. června 2008, stížnost proti usnesení o zahájení trestního stíhání – stížnost žalobce podána dne 18. 6. 2008 do protokolu o výsledku obviněného, odůvodnění stížnosti podána na Policii ČR dne 25. 6. 2008, usnesení Vrchního státního zastupitelství o zamítnutí stížnosti dle § 148

odst. 1 písm. c) trestního řádu ze dne 29. 7. 2008, usnesení o zahájení trestního stíhání pro trestný čin vydírání dle § 235 odst. 1, odst. 2 písm. b) odst. 3 tr. zákona, spáchaného ve spolupachatelství dle § 9 odst. 2 tr. zákona; usnesení o zahájení trestního stíhání je ze dne 28. 8. 2008, stížnost obviněných proti usnesení o zahájení trestního stíhání, stížnost žalobce ze dne 8. 9. 2008; odůvodnění stížnosti pak doručeno Policii ČR dne 15. 9. 2008, doplnění odůvodnění stížnosti pak ze dne 3. 10. 2008, dne 29. září 2008 usnesení státního zástupce Městského státního zastupitelství v Praze, kterým podle § 149 odst. 1 trestního řádu ruší ty stížnosti obviněného žalobce, usnesení ze dne 28. 8. 2008, kterým bylo zahájeno trestní stíhání pro trestní čin vydírání podle § 235 odst. 1, odst. 2 písm. b) a odst. 3 tr. zákona, spáchaný ve spolupachatelství podle § 9 odst. 2 tr. zákona, dne 23. 1. 2009 usnesení o zahájení trestního stíhání žalobce jako obviněného pro trestný čin vydírání dle § 235 odst. 1, 2 písm. b) a odst. 3 tr. zákona, spáchaného ve spolupachatelství podle § 9 odst. 2 tr. zákona, dne 9. 6. 2009 usnesení podle § 131 odst. 1 trestního řádu, kterým se opravuje písemné vyhotovení usnesení ze dne 23. 1. 2009, svazek druhý: stížnost proti usnesení ze dne 23. 1. 2009, stížnost proti usnesení o zahájení trestního stíhání, podaná žalobcem a doručena dne 5. 2. 2009 Policii ČR; odůvodnění stížnosti podáno dne 12. 2. 2009, podání zprávy, předložení plných mocí obháječů, postoupení stížnosti proti usnesení podle § 160 odst. 1 trestního řádu a žádost o vydání rozhodnutí dle § 37 odst. 3 tr. řádu ze dne 17. 2. 2009, usnesení Vrchního státního zastupitelství dle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu o zamítnutí stížnosti ze dne 5. 6. 2009, dne 12. 3. 2009 usnesení o zahájení trestního stíhání J. C. a V. M. pro trestný čin poškozování věřitele, stížnost obviněných a postoupení stížností do usnesení podle § 160 odst. 1 trestního řádu k rozhodnutí; o těchto stížnostech rozhodnuto dne 16. 6. 2009 usnesením státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze, kterým zrušilo na základě stížnosti obviněných V. M. a J. C. usnesení o zahájení trestního stíhání, současně zahájilo trestní stíhání J. C. a V. M. dne 12. 3. 2009 usnesení o odložení věci dle § 159 odst. 1 trestního řádu, dne 5. 1. 2009 – upozornění Policie ČR na změnu právní kvalifikace mimo jiné týkající se i žalobce, dne 4. 3. 2009 usnesení o spojení věci dle § 23 odst. 3 trestního řádu, stížnost proti usnesení ze dne 4. 3. 2009 podaná J. C. a M. S., dne 9. 4. 2009 postoupení stížnosti obviněných Vrchnímu státnímu zastupitelství, dne 23. 4. 2009 usnesení Vrchního státního zastupitelství o zamítnutí stížnosti, dne 24. 3. 2009 usnesení o spojení věci ke společnému řízení, proti tomuto usnesení podána stížnost J. C. a M. S., dne 9. 4. 2009 předložení stížnosti obviněných Vrchnímu státnímu zastupitelství, dne 5. 1. 2010 upozornění Policie České republiky na změnu právní kvalifikace, svazek třetí: usnesení dle § 31 odst. 1 trestního řádu ze dne 25. 6. 2008 k námitce podjatosti dne 4. 7. 2008, stížnost obviněného proti usnesení policejního orgánu obviněného M. S., následně postoupení stížnosti je proti usnesení a dne 7. 8. 2008, usnesení náměstka policejního prezidenta pro službu kriminální policie a vyšetřování o zamítnutí stížnosti; usnesení je podle § 31 odst. 1 tr. řádu, proti tomuto usnesení podává dne 1. 10. 2009 žalobce stížnost, dne 2. 10. 2008 postoupení stížnosti proti usnesení, dne 21. 11. 2008 usnesení Policie ČR o zamítnutí stížnosti podle § 31 odst. 3 tr. řádu, námitka podjatosti, návrh na vyloučení policistů ze dne 15. 6. 2008, dne 22. 9. 2008 usnesení Policie ČR dle § 31 odst. 1 tr. řádu, stížnost proti usnesení ze dne 22. 9. 2008, postoupení stížnosti proti usnesení dle § 31 odst. 1 tr. řádu, dne 30. 10. 2008 usnesení Policie ČR o zamítnutí stížnosti dle § 31 odst. 3 tr. řádu, dne 21. 11.

2008 usnesení Nejvyššího státního zastupitelství podle § 25 tr. řádu per analogum se návrh obviněného žalobce na odnětí věci a její příkazání Vrchnímu státnímu zastupitelství v Olomouci zamítá a věc se Vrchnímu státnímu zastupitelství v Praze neodnímá, dne 26. 2. 2009 usnesení dle § 31 odst. 1 tr. řádu stížnost proti usnesení a postoupení stížnosti do usnesení dle § 31 odst. 1 tr. řádu k rozhodnutí Policejnímu prezidiu ČR, dne 18. 5. 2009 usnesení dle § 31 odst. 3 tr. řádu o zamítnutí stížnosti, usnesení Nejvyššího státního zastupitelství o zamítnutí stížnosti dle § 25 tr. řádu ze dne 26. 8. 2009, dne 16. 6. 2008 žádost o předběžný souhlas se zadržením osoby žalobce, dne 16. 6. 2008 předchozí souhlas státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze se zadržením žalobce, dne 18. 6. 2008 protokol o zadržení osoby podezřelé - konkrétně žalobce, dne [redacted] podnět Policie ČR k podání návrhu na vzetí do vazby, dne 19. 6. 2008 návrh na vzetí obviněného do vazby Vrchního státního zastupitelství, dne 20. 6. 2008 usnesení dle § 68 odst. 1 tr. řádu o vzetí do vazby Obvodního soudu pro Prahu 8, který tento rozhodl podle § 68 odst. 1 tr. řádu z důvodu § 67 písm. b) tr. řádu o vzetí žalobce do vazby, dne 31. 7. 2008 usnesení Městského soudu v Praze ke stížnosti žalobce se napadené usnesení o vzetí do vazby zrušuje, dne 31. 7. 2008 usnesení státního zástupce Vrchního státního zastupitelství o propuštění žalobce z vazby, dne 31. 7. 2008 propuštěn žalobce z vazby, následuje předchozí souhlas se zadržením podaný Vrchním státním zastupitelstvím, protokol o zadržení osoby podezřelé -- M [redacted] S [redacted], podnět k návrhu na vzetí do vazby obviněného M [redacted] S [redacted], dne 20. 6. 2008 návrh na vzetí obviněného do vazby, dne 21. 6. 2008 protokol sepsaný u Obvodního soudu pro Prahu 8, dne 21. 6. 2008 usnesení OS pro Prahu 8 dle § 68 odst. 1 tr. řádu o vzetí obviněného M [redacted] S [redacted] do vazby, dne 31. 7. 2008 usnesení Vrchního státního zastupitelství dle § 72 odst. 1 tr. řádu, dne 31. 7. 2008 usnesení Městského soudu v Praze o propuštění z vazby, dne 7. 8. 2008 stížnost M [redacted] S [redacted] proti usnesení státního zástupce VSZ o změně důvodu vazby, dne 17. 9. 2008 usnesení Nejvyššího státního zastupitelství o zamítnutí stížnosti, následuje předchozí souhlas se zadržením J [redacted] C [redacted] a dále předchozí souhlas se zadržením M [redacted] VSZ, doručení kopií listin, podnět k podání žádosti o vydání evropského zatýkacího rozkazu ze dne 24. 6. 2008, dne 24. 6. 2008 návrh na vydání evropského zatýkacího rozkazu, následují dne 8. 7. 2008 vrácení žádosti o vydání evropského zatýkacího rozkazu, dne 14. 7. 2008 další návrh na vydání příkazu k zatčení a evropského zatýkacího rozkazu, dne 7. 8. 2008 vrácení žádosti o vydání evropského zatýkacího rozkazu bez vyhovění, dne 31. 7. 2008 protokol o výsledku obviněného J [redacted] C [redacted] dne 16. 6. 2009 usnesení státního zástupce Vrchního státního zastupitelství o zrušení zahájení trestního stíhání J [redacted] G [redacted] a V [redacted] M [redacted] a současně zahájení trestního stíhání J [redacted] C [redacted] v V [redacted] M [redacted] dne 18. 6. 2008 protokol o výsledku obviněného žalobce, dne 19. 6. 2008 protokol o výsledku obviněného M [redacted] S [redacted], dne 24. 7. 2008 protokol o výsledku obviněného V [redacted] M [redacted] dne 9. 7. 2009 úřední záznam o předání kopie výsledku, svazek 4 protokoly o výsledku svědků M [redacted] P [redacted] [redacted] B [redacted], B [redacted], M [redacted] B [redacted] [redacted] C [redacted] [redacted] C [redacted] [redacted] E [redacted] K [redacted] K [redacted] T [redacted] K [redacted] [redacted] M [redacted] [redacted] M [redacted] svědek M [redacted] K [redacted] vyslýchan na Krajském ředitelství Policie Bratislava, svazek 5 protokol o výsledku svědka M [redacted] H [redacted] M [redacted] Š [redacted] M [redacted] J [redacted] M [redacted] [redacted] P [redacted] N [redacted] P [redacted] N [redacted] I [redacted] N [redacted] [redacted] P [redacted] P [redacted], [redacted] F [redacted] S [redacted] [redacted] V [redacted] S [redacted] [redacted] S [redacted], [redacted] M [redacted] U [redacted] [redacted] M [redacted] U [redacted] a V [redacted] U [redacted] V [redacted] R [redacted] V [redacted]

P. Z. a L. Z. svazek 6 úřední záznamy o podaném vysvětlení M. B. B. P. M. B. a M. B. J. C. R. D. M. G. J. C. L. Ch. K. J. I. K. T. K. K. S. M. J. M. V. M. a P. R. svazek 7 úřední záznamy o podaném vysvětlení P. S. K. S. M. S. V. S. J. S. M. Š. J. T. M. U. P. Z. a L. Z. svazek 8 protokolů o trestním oznámení M. B. ze dne 2. 3. 2007, protokol o trestním oznámení L. Ch. úřední záznam ze dne 18. 4. 2007, Finanční úřad v Pardubicích – oznámení o podezření ze spáchání trestného činu ze dne 26. 4. 2007, dne 12. 7. 2007 doplnění oznámení Finančního úřadu Pardubice, další dne 14. 9. 2007, dne 22. 10. 2007 doplnění listin, dne 12. 2. 2008 doplnění trestního oznámení Finančním úřadem Pardubice, což učiněno i dne 4. 3. 2008 a dne 25. 6. 2008 a 29. 1. 2010, dne 5. 6. 2007 postoupení trestního oznámení Generálnímu ředitelství cel, svazek 9. dne 16. 6. 2008 podnět Policie ČR k návrhu na vydání příkazu k domovní prohlídce, dne 17. 6. 2008 žádost Policie ČR České advokátní komoře o součinnost. dne 17. 6. 2008 příkaz k domovní prohlídce soudce OS pro Prahu 8, dne 18. 6. 2008 protokol o provedení domovní prohlídky, dne 17. 6. 2008 další příkaz k provedení domovní prohlídky v prostoru advokátní kanceláře, dne 18. 6. 2008 protokol o provedení domovní prohlídky, dne 19. 6. 2008 Policie ČR postupuje České advokátní komoře zde konkrétně uvedených věcí s tím, že žalobce nedal souhlas k jejich dodání, a to s odvoláním na povinnost mlčenlivosti advokáta, dne 19. 6. 2008 návrh Policie ČR Obvodnímu soudu pro Prahu 8, aby nahradil souhlas ČAK se seznámením se s věcmi, které byly zajištěny v rámci domovních prohlídek, následuje další postoupení materiálu České advokátní komoře, a to jejich doplnění, současně podnět podání návrhu dle ustanovení § 85b odst. 4 tr. řádu ohledně doplněných věcí, další návrh postupu dle § 85b odst. 3 tr. řádu a doplnění podnětu k postupu dle § 85b odst. 3 tr. řádu. žádost České advokátní komoře o vyjádření ve smyslu § 85b tr. řádu a následuje vyjádření dle tohoto usnesení ČAK, další podnět k podání návrhu dle ustanovení § 85b odst. 3 tr. řádu, dne 14. 7. 2008 sdělení Obvodního soudu pro Prahu 8 k podnětu postupu podle § 85b tr. řádu, žádost o součinnost směřovaná Kriminalistickému ústavu v Praze, dne 25. 8. 2008 výzva Městského soudu v Praze k upřesnění obsahu balíků, dne 5. 9. 2008 sdělení ČAK, dne 25. 11. 2008 opatření o přizvání znalce, dne 17. 6. 2008 další příkaz k domovní prohlídce objektu majitele společnosti Letka team a.s. v konkurzu, dále dožádání Kriminalistického ústavu ohledně chemie a toxikologie, následuje odborné vyjádření z oboru chemie, odvětví kriminalistická a chemická expertiza, další příkaz k domovní prohlídce na adrese majitelky M. S. protokol o provedení domovní prohlídky ze dne 18. 6. 2008 M. S. protokol o zajištění data z počítače a úřední záznam, příkaz k domovní prohlídce na adrese majitelky Š. M., protokol o provedení domovní prohlídky ze dne 18. 6. 2008, svazek 10 žádost o povolení sledování M. S. ze dne 16. 6. 2008, dne 16. 6. 2008 povolení sledování M. S. Vrchním státním zastupitelstvím v Praze, dne 18. 6. 2008 úřední záznam o provedeném šetření, dne 9. 3. 2007 žádost Policie ČR o povolení ke sledování osob mimo jiných i žalobce, dne 9. 3. 2007 opatření Městského státního zastupitelství s povolením sledování osob, žádost o prodloužení doby sledování – opatření Městského státního zastupitelství dle § 158d odst. 2 a odst. 4 tr. řádu, další žádost o povolení sledování – opatření

Městského státního zastupitelství dle § 158d odst. 2, odst. 4 tr. řádu, protokoly, zvukové záznamy, přepis zvukových záznamů, a to z 9. 3. 2007 a 10. 3. 2007 a 28. 3. 2007, žádost o povolení sledování Obvodnímu soudu pro Prahu 8 ze dne 26. 4. 2007, dne 26. 4. 2007 opatření Obvodního soudu pro Prahu 8 s povolením sledování osob a za účelem pořízení zvukového záznamu, další žádost o povolení sledování a opatření Městského státního zastupitelství dle § 158 odst. 2 a odst. 4 tr. řádu, protokoly, záznamy, přepis zvukového záznamu ze dne 26. 4. 2007, úřední záznam ze dne 24. 8. 2009 o monitoringu ze dne 15. 3. 2007, žádost ohledně údajů o uskutečněném telefonním provozu a příkaz ke sdělení údajů, dne 1. 1. 2008 odborné vyjádření z oboru kriminalistika Kriminalistického ústavu, dne 2. 7. 2008 příkaz o sdělení údajů o uskutečněném telekomunikačním provozu ohledně SIM karet a telefonů – údaje o uskutečněném telekomunikačním provozu a následuje příkaz ke sdělení údajů ze dne 28. 7. 2008 Obvodního soudu pro Prahu 8, zaslání odpovědi na požadavek, úřední záznam ze dne 20. 10. 2008 – vyhodnocení zjištěných skutečností, dne 20. 10. 2008 úřední záznam o ustanovení majitelů telefonních čísel a dne 22. 10. 2008 vyhodnocení šetření telefony, další žádost týkající se údajů o uskutečněném telekomunikačním provozu, dne 16. 6. 2008 další příkaz Obvodního soudu pro Prahu 8 k zajištění výpisu ohledně telefonních čísel, následuje zaslání na požadavek – úřední záznam ze dne 20. 10. 2008 o vyhodnocení šetření, další úřední záznam ze dne 3. 7. 2008 o vyhodnocení šetření, další žádost o ustanovení majitelů nebo provozovatelů a úřední záznam ze dne 17. 10. 2008 o vyhodnocení šetření, svazek 11 žádost ze dne 14. 7. 2008 Vrchního státního zastupitelství v Praze Krajské prokuratury v Bratislavě o vzájemnou pomoc v trestní věci, konkrétně pak o zajištění údajů o telekomunikačním provozu, dne 11. 11. 2008 zaslány výsledky právní pomoci Krajskou prokuraturou v Bratislavě, dne 10. 12. 2008 úřední záznam o vyhodnocení šetření dne 5. 3. 2007 příkaz k odposlechu a záznamu od telekomunikačního provozu ohledně [REDAKCE] B [REDAKCE] následuje příklad z odposlechu ohledně [REDAKCE] Ch [REDAKCE] a [REDAKCE] U [REDAKCE] dne 20. 3. 2007 příkaz k odposlechu a záznamu od telekomunikačního provozu [REDAKCE] B [REDAKCE] a [REDAKCE] U [REDAKCE] dne 5. 2. 2010 protokol o záznamu telekomunikačního provozu z přepisu SMS, dne 30. 4. 2007 žádost o provedení přepisu, dne 29. 1. 2007 protokol o provedení přepisu telefonních hovorů, následují další protokoly o záznamu telekomunikačního provozu, svazek 12 písemný přepis záznamu telefonních hovorů, svazek 13 písemný přepis záznamu telefonních hovorů, svazek 14, písemný přepis záznamu telefonních hovorů, svazek 15 písemný přepis záznamu telefonních hovorů, svazek 16 žádost o spolupráci ze dne 31. 5. 2007, následuje podnět k vyžádání údajů dle § 8 odst. 2 tr. řádu, sdělení Vrchního státního zastupitelství ohledně žádosti o sdělení údajů ze dne 6. 6. 2007, následuje odpověď Komerční banky, ČSOB, České spořitelny a.s. a další odpovědi na výzvy Komerční bankou, dne 27. 2. 2008 sdělení OS pro Prahu 4 ohledně soudní úschovy dne 10. 7. 2008 dožádání o odborné vyjádření souboru kriminalistické techniky počítačové expertizy svěřované Kriminalistickému ústavu Praha, dne 3. 7. 2008 námítka žalobce k formulaci otázek znalci, svazek č. 17 znalecký posudek č. 1 z oboru kybernetika, výpočetní technika, svazek č. 18 vyúčtování znalečného a přílohy ze dne 5. 8. 2008, proplacení znalečného, opatření o přibrání znalce z oboru kybernetika, výpočetní technika; předávací protokol o vydání věci, znalecký posudek č. 2 z oboru kybernetika, poučení znalce a proplacení znalečného, vyhodnocení znaleckého posudku, žádost o kopii části znaleckého posudku, znalecký posudek č. 3 z oboru kybernetika, výpočetní technika, následuje proplacení znalečného, 3. znalecký posudek je ze dne 16. 2. 2009, opatření o

přibrání znalce z oboru písmoznalectví – ruční písmo z 10. 11. 2008, dne 10. 12. 2008 znalecký posudek z oboru písmoznalectví, zkoumání ručního písma, dne 2. 12. 2008 přibrán znalec z oboru ekonomika, dne 9. 3. 2009 předání zajištěných dokumentů znalci, dne 14. 10. 2009 prodloužení lhůty pro zpracování znaleckého posudku, dne 9. 11. 2009 znalecký posudek, dne 9. 11. 2009 vyúčtování znalečného a proplacení znalečného, svazek 19 usnesení dle § 80 odst. 1 o vydání věci ze dne 6. 10. 2007, stížnost proti usnesení [REDAKCE] V [REDAKCE], dne 4. 11. 2008 usnesení o zamítnutí stížnosti, protokol o vrácení věci a usnesení dle § 80 odst. 1 o vydání věci Š [REDAKCE] M [REDAKCE], výzva k vydání věci M [REDAKCE] S [REDAKCE], protokol o vrácení věci a usnesení dle § 80 odst. 1 o vydání věci společnosti I. správceovská a konkurzní v.o.s., následuje stížnost proti usnesení, usnesení Vrchního státního zastupitelství podle § 149 odst. 1 písm. b) tr. řádu ze dne 23. 1. 2009, následuje žádost o podání zprávy I. správceovská a konkurzní a operativní evidencce, dále žádost o vydání výpočetní techniky, dne 29. 1. 2010 usnesení Policie ČR podle § 80 odst. 1 tr. řádu o vrácení [REDAKCE] věcí zde vypočtených, dne 8. 4. 2010 protokol o vrácení věcí, dne 29. 1. 2010 usnesení dle § 80 odst. 1 tr. řádu Policie ČR o vrácení věcí [REDAKCE] J [REDAKCE] T [REDAKCE] dne 8. 4. 2010 protokol o vrácení věcí, dne 29. 1. 2010 usnesení o vrácení věcí Š [REDAKCE] M [REDAKCE] a protokol o vrácení věcí, dne 29. 1. 2010 usnesení o vrácení věcí M [REDAKCE] S [REDAKCE] a protokol o vrácení věcí, dne 29. 1. 2010 usnesení o vrácení věcí LETKA TEAM a.s., dne 3. 3. 2010 usnesení o vydání věci F [REDAKCE] K [REDAKCE] dne 8. 3. 2010 usnesení o vrácení věcí J [REDAKCE] B [REDAKCE] dne 8. 3. 2010 usnesení o vrácení věcí LETKA TEAM a.s., dne 22. 10. 2009 potvrzení o předání a převzetí materiálů žalobce vydané ČAK, dne 5. 2. 2009 kopie ústavní stížnosti proti jinému zásahu orgánu veřejné moci žalobce, dne 18. 6. 2009 odmítnutí ústavní stížnosti podané M [REDAKCE] S [REDAKCE] rozhodnutí předcházející žádosti ústavního soudu o zaslání trestního spisu, dne 15. 12. 2008 doručeno Ústavnímu soudu další ústavní stížnost žalobce proti usnesení Policie ČR, dne 9. 3. 2009 vyjádření Policie ČR k ústavní stížnosti žalobce, dne 2. 4. 2009 odmítnutí ústavní stížnosti žalobce, dne 28. 8. 2009 nález Ústavního soudu o právní věci stěžovatele žalobce se zákazem Ústavnímu soudu, Městskému soudu v Praze pokračovat porušením ústavně zaručených práv stěžovatele a příkazu Městskému soudu v Praze, aby přestal bránit ČAK vrátit stěžovateli blíže specifikované věci, dne 10. 6. 2010 poučení poškozeného v trestním řízení, svazek 20 žádost o vzájemnou pomoc v trestní věci směřovaný Slovenské krajské prokuratuře v Bratislavě ze dne 18. 6. 2008, výsledky právní pomoci ze Slovenské republiky, usnesení Vrchního státního zastupitelství dle § 149 odst. 1a tr. řádu a § 160 odst. 5 tr. řádu, úřední záznam o podaném vysvětlení [REDAKCE] M [REDAKCE] ze dne 26. 8. 2008, šetření právní pomoci ze Slovenska a dále doplnění žádosti o spolupráci, žádost o zaslání kopie spisu Bánské Bystrice, další výsledky právní pomoci ze Slovenské republiky, svazek 21 úřední záznam ze dne 6. 6. 2007 o zjištění z obchodního rejstříku Slovenské republiky a ČR, výpis z registru trestů SR, Centrální evidencce motorových vozidel a dále operativně pátrací činnost, další žádost o spolupráci, odpověď a přílohy, svazek 22 žádost o zaslání zprávy a případné ověření kopií písemností ze dne 27. 7. 2009; následné založené listiny, žádost Policie ČR ze dne 26. 2. 2008 a Krajskému soudu v Hradci Králové ohledně konkurzního řízení; následují založené listiny, dne 24. 8. 2009 úřední záznam o převzetí písemností z Geco Tabak, a.s., úřední záznam z 20. 5. 2010; přílohy a další písemnosti, svazek 23 žádost o poskytnutí informací ze dne 5. 11. 2007 směřovaná CZ Tabák, a.s., žádost o zaslání kopie spisového materiálu Finančního úřadu Pardubice; následuje poskytnutí kopií spisu a dalších údajů daňového

řízení, žádost o poskytnutí informací ze dne 12. 9. 2008 směřovaná 1. správce a konkurzní, v.o.s.; následující písemnosti v návaznosti na žádost, dne 12. 9. 2008 žádost Policie ČR 1. správce a konkurzní, v.o.s., a založené písemnosti, žádost Policie ČR ze dne 23. 10. 2008 společnosti Bees, spol. s.r.o. a založení jejich písemností, žádost o podání zprávy společností Cassis, s.r.o. a dále Krajskému soudu v Hradci Králové, svazek 25 žádosti o podání zprávy FÚ Pardubice s odpověďmi ze dne 3. 7. 2008, dále ze dne 5. 5. 2008, 14. 3. 2008 a 29. 9. 2008, vše směřováno FÚ Pardubice, následně žádost o poskytnutí informací, žádost Policie ČR ze dne 5. 11. 2007 směřovaná Celnímu úřadu a založení písemností, 13. 3. 2008 další žádost Policie ČR Krajskému soudu v Hradci Králové, dne 22. 10. 2007 žádost Policie ČR Krajskému soudu v Hradci Králové, svazek 26 kopie konkurzního spisu – II. část, svazek 27 znalecký posudek č. 6 – posouzení vybraných aspektů účetnictví, svazek 28 žádosti Policie ČR směřovaná Krajskému soudu v Hradci Králové ohledně vyžádání písemností dne 27. 7. 2009, přípis KS v Hradci Králové s kopiemi žalob a rozhodnutí v různých věcech, žádost Policie PČ směřovaná KS v Hradci Králové ze dne 7. 1. 2010 a o zaslání ověřených kopií rozhodnutí; následně založeny kopie rozhodnutí, svazek 29 žádost PČR OS v Kladně ze dne 3. 3. 2010, založeny vyžádané listiny, žádost ze dne 30. 3. 2010 OS v Kladně a založeny listiny, žádost PČR ze dne 3. 7. 2008 směřující k Policejnímu prezidiu, následně založené znalecké posudky, 19. 3. 2010 žádost PČR OS pro Prahu 4, dne 15. 9. 2008 žádost PČR Celnímu ředitelství Praha, další podněty žádosti k nahlédnutí do spisu, protokoly o nahlédnutí do spisu a návrh na doplnění vyšetřování, dne 2. 7. 2008 vyrozumění obhájce o konání úkonů, dne 20. 5. 2010 upozornění žalobce na možnost prostudování vyšetřovacího spisu, žádosti o rejstříky trestů a záznamy o prostudování vyšetřovacího spisu obviněným C [redacted] žalobcem, obviněným M [redacted] V [redacted] obviněným S [redacted], předložení dokladu o zdravotním stavu obv. S [redacted] úřední záznam o převzetí kopie spisu, seznámení se se spisem obviněného S [redacted] vyrozumění o zamítnutí návrhu na doplnění obviněný S [redacted] návrh na podání obžaloby ze dne 23. 9. 2010, svazek 31 obžaloba ze dne 27. 9. 2010, doručená MS v Praze dne 4. 10. 2010, plné moci, dne 7. 10. 2010 návrh na zastavení trestního stíhání, dodaný žalobcem, 15. 10. 2009 žádost o zastavení trestního stíhání obviněného M [redacted] dne 10. 11. 2010 žádost žalobce o předběžné projednání obžaloby, dne 20. 12. 2010 návrh na předběžné projednání obžaloby J [redacted] C [redacted] dne 6. 1. 2011 sdělení Vrchního státního zastupitelství v Praze o postoupení dalšího důkazního materiálu, dne 26. 1. 2011 neveřejné zasedání s předmětem předběžného projednání obžaloby a soudem rozhodnuto podle § 188 odst. 1 písm. e) tr. řádu a vrácení věci státnímu zástupci k došetření, dne 21. 2. 2011 žádost o prodloužení lhůty k vypracování rozhodnutí, dne 17. 5. 2011 stížnost Vrchního státního zastupitelství v Praze proti usnesení o vrácení věci státnímu zástupci k došetření, svazek 32 dne 19. 5. 2011 stížnost M [redacted] S [redacted] proti usnesení MS v Praze ze dne 26. 1. 2011, svazek 33 předkládací zpráva s předložením stížnosti M [redacted] S [redacted] a Vrchního státního zastupitelství v Praze, doručená VS v Praze dne 30. 6. 2011, dne 12. 7. 2011 protokol o neveřejném zasedání s předmětem rozhodnutí o vyloučení orgánů činných v trestním řízení, dne 4. 10. 2011 doručeno usnesení Vrchního soudu v Praze k rozeslání, dne 12. 7. 2011 vyjádření žalobce ke stížnosti státního zástupce Vrchního státního zastupitelství, dne 15. 9. 2011 neveřejné zasedání VS v Praze s rozhodnutím podle § 149 odst. 1 písm. b) tr. řádu z podnětu podaných stížností se zrušením napadeného rozhodnutí v celém rozsahu, svazek 34 dne 16. 11. 2011 pokyn kanceláři k rozeslání usnesení, vyžádání různých potřebných výpisů.

předvolání svědků, předvolání obžalovaných, zástupců a dalších a nařízení termínu dalších líčení, 28. 11. 2011 a 2. 12. 2011 omluvy svědků, 5. 12. 2011 úřední záznam o nahlížení do spisu s žádostí o doručení obsílky M. S. zpráva k žádosti o doručení osobě M. S., 11. 12. 2011 vyjádření žalobce k upozornění na změnu právní kvalifikace, pokusy o zajištění svědků, dne 21. 12. 2011 společné návrhy a založení důkazů do spisu, dne 22. 11. 2011 předvolávána řada svědků a dále znalců ve věci, svazek č. 35 21. 12. 2011, 6. 1. 2012 a dále žádosti o výpisy Centrální evidence obyvatel, dne 2. 1. 2012 listinný návrh, a to M. společný návrh obžalovaného G. a M. z 21. 12. 2011, dne 6. 1. 2012 předložení záznamu telekomunikačního provozu Vrebním státním zastupitelstvím v Praze, záznamy nahlášení do spisu, svazek 36 listiny předložené svědkem T. K. ze dne 27. 1. 2012, dne 30. 1. 2012 doplnění výpovědi poškozeného M. B. svazek 37 doplnění přehledu hovorů, doplnění výpovědi svědka k hlavnímu líčení dne 26. 1. 2012 ze dne 30. 1. 2012, dne 31. 1. 2012 doplnění důkazního materiálu společnosti Geco, a.s., sdělení FÚ v Pardubicích k žádosti o poskytnutí listin, dne 27. 1. 2012 žádost o poskytnutí materiálu ze spisu vedeného FÚ v Pardubicích, 14. 12. 2011 protokol o hlavním líčení od 9.00 h. do 17.49 h., prováděném výslechu obžalovaných, dne 15. 12. 2011 hlavní líčení ve věci od 9.00 do 19.22 h., prováděno dokazování listinami, databázemi na CD a DVD v médiích, přehrávané CD s odposlechy, výslech svědka M. U. 16. 12. 2011 hlavní líčení od 9.00 do 16.14 h., výslech svědka L. Ch. přehrávané CD s odposlechy záznamů telefonických hovorů, dne 19. 12. 2011 hlavní líčení od 9.00 do 17.57 h., výslech svědka M. B. dne 17. 1. 2012 žádost M. S. aby bylo jednáno v jeho nepřítomnosti, dne 19. 1. 2012 omluva neúčasti při hlavním líčení svědka, dne 20. 1. 2012 žádost svědka S. do podání svědecké výpovědi cestou dožádání ve Slovenské republice, svazek 39 dne 23. 1. 2012 protokol o hlavním líčení od 9.00 do 16.30 h., prováděno dokazování listinami, výslech svědka A. B. dále přehrávané CD a DVD se záznamem odposlechu telefonických hovorů svědkyně I. N. dne 24. 1. 2012 od 9.00 do 16.30 h. hlavní líčení, výslech svědka P. P. výslech svědkyně Š. M. P. N. E. K. I. / dne 25. 1. 2012 hlavní líčení ve věci od 9.00 do 20.15 h., prováděno dokazování, výslech svědka T. K. J. M. R. V. Z. M. H. M. dne 23. 1. 2012 omluva svědka K. svazek č. 40 dne 26. 1. 2012 hlavní líčení ve věci od 9.00 do 18.10 h., výslech svědka F. C. J. M. L. V. dále čteny protokoly o výpovědi svědků I. K. J. S. M. B. výslech svědka F. P. Z. čten protokol o výpovědi svědka P. N. dne 26. 1. 2012 žádost soudu o doručení předvolánky, 27. 1. 2012 protokol o hlavním líčení ve věci od 9.00 do 14.30 h., prováděno dokazování výslechem svědka J. C. A. B. dále výslech znalce M. Š. dále čtena odborná vyjádření soudu v oboru kriminalistiky a výslech znalce L. M. dne 30. 1. 2012 hlavní líčení od 9.00 do 17.00 h., výslech svědka M. U. V. S. dále přehrávané záznamy CD a záznamy odposlechu telefonických hovorů, dne 31. 1. 2012 hlavní líčení od 9.00 do 18.30 h., prováděno dokazování, výslech svědkyně A. O. dále přehráváno CD a DVD s odposlechy, přehrávány CD a DVD se záznamy prostorových odposlechů, dále prováděny důkazy listinami založenými ve spise, dne 8. 2. 2012 společně závěrečný návrh obhajoby obžalovaného G. a obž. M. dne 14.

2. 2012 závěrečné vyjádření k provedenému dokazování za žalobce, 20. 2. 2012 hlavní líčení ve věci od 9.00 do 16.40 h., prováděny důkazy listinami, přistoupeno k závěrečným řečem, svazek č. 41 protokolů o hlavním líčení ze dne 23. 2. 2012. - hlavní líčení od 11.00 do 11.56 h., vyhlášen rozsudek jménem republiky: obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] T [REDAKCE] zproštěn obžaloby, protože v žalobním návrhu označené skutky nejsou trestnými činy, dne 22. 3. 2012 žádost o prodloužení lhůty k vypracování rozhodnutí, dne 25. 5. 2015 žádost o prodloužení lhůty k vypracování rozhodnutí – oběma žádostem vyhověno, dne 25. 7. 2012 žádost o prodloužení lhůty k vypracování rozhodnutí do 15. 10 2012; žádosti vyhověno, dne 23. 2. 2012 pokyn k rozeslání rozsudku, svazek č. 42 a 43 dne 3. 2. 2012 vyúčtování znalečného, dne 12. 10. 2012 odvolání obžalovaného J [REDAKCE] G [REDAKCE] dne 12. 10. 2012 odvolání obžalovaného V [REDAKCE] M [REDAKCE], dne 18. 10. 2012 odvolání Vrchního státního zastupitelství v Praze, dne 25. 10. 2012 žádost o zaslání protokolů o hlavních líčeních, dne 21. 11. 2012 odvolání Vrchního státního zastupitelství v Praze s odůvodněním, dne 5. 12. 2012 doručeno odvolání obhajoby, resp. jeho odůvodnění, dne 14. 12. 2012 společné vyjádření k odvolání státního zástupce, dne 7. 1. 2013 vyjádření k odvolání státního zástupce M [REDAKCE] S [REDAKCE], dne 15. 1. 2013 předložení spisu VS v Praze s odvoláním obžalovaných M [REDAKCE] a G [REDAKCE] a státního zástupce Vrchního státního zastupitelství, dne 12. 2. 2013 žádost ke sp. zn. [REDAKCE], 3. 5. 2013 žádost o to, zda je znám výsledek dovolacího řízení ve věci [REDAKCE] a dále žádost Krajskému soudu v Hradci Králové, dne 2. 5. 2013 sdělení ohledně sp. zn. [REDAKCE] o zaslání rozhodnutí, dne 10. 5. 2013 sdělení KS v Hradci Králové a zaslání rozhodnutí, dne 25. 7. 2013 nařízeno veřejné zasedání, žádosti ke sp. zn. [REDAKCE] dne 11. 9. 2013 žádost směřující k [REDAKCE] a dále KS v Hradci Králové a NS ČR, 17. 9. 2013 omluva obžalovaného z účasti na veřejném zasedání od V [REDAKCE] M [REDAKCE], J [REDAKCE] G [REDAKCE] dne 20. 10. 2013 vyjádření k odvolání státního zástupce od žalobce, dne 21. 10. 2013 veřejné zasedání ve věci, vyhlášen rozsudek jménem republiky, když odvolání státního zástupce VSZ v Praze, podané do výroku napadeného rozsudku pod bodem b) se podle § 256 tr. řádu, jako nedůvodné zamítá, svazek č. 44 od 2. 1. 2014 úkony směřující k výkonu uloženého trestu, dne 14. 1. 2014 podáno NSZ dovolání, dne 21. 1. 2014 pokyn k rozeslání dovolání ostatním účastníkům řízení, dne 21. 1., 2014 dodatečný úřední záznam o zaslání rozsudku, dne 6. 2. 2014 společné vyjádření obžalovaných k dovolání NSZ, dne 6. 2. 2014 odvolání obžalovaných J [REDAKCE] G [REDAKCE] a V [REDAKCE] M [REDAKCE], dne 17. 2. 2014 pokyn k rozeslání dovolání obžalovaných, dne 17. 3. 2014 vyjádření obžalovaného S [REDAKCE] k dovolání nejvyššího státního zástupce i k dovolání obžalovaných, dne 27. 3. 2014 vyjádření k dovolání odsouzených Nejvyšším státním zastupitelstvím, dne 15. 4. 2014 věc předložena NV ČR, dne 31. 3. 2015 neveřejné zasedání, usnesením z podnětu dovolání nejvyššího státního zástupce zrušen rozsudek v části výroku pod bodem II. pokud jim bylo zamítnuto odvolání státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze, podané proti výroku pod bodem B.2 v rozsudku MS v Praze ze dne 23. 2. 2012, sp. zn. [REDAKCE] jímž byli obviněni J [REDAKCE] G [REDAKCE] [REDAKCE] V [REDAKCE] M [REDAKCE] M [REDAKCE] S [REDAKCE] a [REDAKCE] J [REDAKCE] T [REDAKCE] zproštění obžaloby státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze ze dne 27. 9. 2010, sp. zn. [REDAKCE] pro skutek kvalifikovaný jako zločin kráčení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 2 písm. a) odst. 3 tr. zákoníku. Současně přikázal, aby věc obviněných J [REDAKCE] G [REDAKCE] V [REDAKCE] M [REDAKCE] M [REDAKCE] S [REDAKCE] a [REDAKCE] J [REDAKCE] T [REDAKCE] byla v potřebném rozsahu znovu projednána a rozhodnuta, dne 28. 5. 2015 spis zaslán NS ČR zpět MS v Praze

k rozeslání rozhodnutí, dále opakované žádosti o zapůjčení spisu, svazek č. 45 od 7. 11. 2014 zejména žádosti o výpis z rejstříku trestů a žádosti o zapůjčení spisu, dne 3. 6. 2015 nařízení veřejného zasedání na den 14. 9. 2015, dne 27. 8. 2015 doplnění vyjádření k odvolání státního zástupce od žalobce, dne 14. 9. 2015 veřejné zasedání vyhlášen rozsudek jménem republiky, když výrokem pod bodem II podle § 259 odst. 1 tr. řádu se věc ve zbylé části zrušení zločin krácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 248 odst. 1, 2 písm. a) odst. 3 tr. zákoníku vrací MS v Praze, aby učinil rozhodnutí nové, dne 10. 11. 2015 doručeno písemné vyhotovení rozhodnutí VS v Praze MS v Praze, dne 27. 11. 2015 nařízeno hlavní líčení ve věci, svazek č. 46 dokumentace založená v hlavním líčení dne 17. 12. 2015 obžalovaným M. S. dne 17. 12. 2015 žádost o zaslání rozhodnutí ve věci vedené pod sp. zn. 17. 12. 2015 nařízeno hlavní líčení na den 21. 1. 2016 a 23. 2. 2016, svazek č. 47 7 svazků listin předložených M. S. svazek č. 48 dne 15. 1. 2016 pokyn k hlavnímu líčení ve dnech 21. 1. 2016 a 23. 2. 2016, 17. 12. 2015 hlavní líčení ve věci od 9.00 do 10.42 h., 18. 1. 2016 společný závěrečný návrh obhajoby obžalovaného G. a M. dne 19. 1. 2016 doručeno sdělení obhajoby k doplnění důkazního materiálu a předložení vyjádření obžalovaného S. dne 21. 1. 2016 hlavní líčení ve věci od 9.00 do 14.00 h., prováděno dokazování listinami, doplňující výslech obžalovaného V. M. přistoupeno v závěrečném řečem, vyhlášen rozsudek jménem republiky – žalobce uznán vinným, dne 21. 1. 2016 pokyn k rozeslání rozsudku, svazek 50 dne 19. 2. 2016 žádost trestní kanceláře o prodloužení lhůty k vypravení rozsudku, dne 29. 2. 2016 odvolání VSZ v Praze proti rozsudku, dne 1. 3. 2016 odvolání obžalovaných J. C. a V. M. proti rozsudku, dne 2. 3. 2016 odvolání žalobce proti rozsudku, dne 2. 3. 2016 žádost o poskytnutí lhůty k zpracování odůvodnění odvolání M. S. dne 21. 3. 2016 doplnění odvolání žalobce o odůvodnění, dne 5. 4. 2016 doplnění odůvodnění odvolání VSZ v Praze, dne 11. 4. 2016 odvolání proti rozsudku MS v Praze M. S. dne 10. 4. 2016 doplnění odvolání obžalovaných proti rozsudku obž. J. C. a V. M., dne 3. 5. 2016 spis předložen VS v Praze, dne 16. 8. 2016 nařízeno veřejné zasedání na 7. 11. 2016, dne 31. 10. 2016 doplnění k odvolání proti rozsudku MS v Praze od žalobce, dne 31. 10. 2016 doplnění odvolání k rozsudku M. S., dne 7. 11. 2016 veřejné zasedání ve věci, vyhlášen rozsudek výrokem II: odvolání obžalovaného, žalobce i dalších jako nedůvodná se zamítají, svazek č. 51 dne 7. 12. 2016 věc vrácena VS v Praze MS v Praze k rozeslání rozhodnutí, dne 12. 12. 2016 pokyn k rozeslání rozsudku VS v Praze, následuje postagenda, dne 24. 1. 2017 dovolání žalobce proti rozhodnutí VS v Praze, dne 28. 2. 2017 pokyn k rozeslání dovolání, dne 1. 3. 2017 dovolání proti rozsudku VS v Praze M. S. dne 21. 3. 2017 překládací zpráva NS ČR k rozhodnutí o dovoláních, předkládací zpráva je na č. I. 11520.

Již ze shodných tvrzení účastníků soud vzal za prokázané, že se žalobce obrátil na žalovanou s žádostí o náhradu škody vyvozované ze skutečností popsanych obdobně s žalobou, a to v žalované výši, žalovaná jeho žádosti nevyhověla. Žalobce tedy splnil podmínku pro soudní uplatnění nároku na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím či nesprávným úředním postupem, předvídanou ust. § 14 zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich

činnosti (dále jen „zákon“), představovanou předběžným uplatněním nároku u příslušného orgánu, proto věc může být projednána před soudem (§ 15 odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb.).

Podle ust. § 1 zákona stát odpovídá za podmíněk zákonem stanovených za škodu způsobenou při výkonu státní moci. Podle ust. § 5 písm. a), b) zákona stát odpovídá za podmínek zákonem stanovených za škodu, která byla způsobena rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním, a za škodu, která byla způsobena nesprávným úředním postupem. Podle ust. § 7 odst. 1 zákona mají právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím účastníci řízení, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda. Podle ust. § 8 odst. 1 zákona lze nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomočné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán. Podle § 13 odst. 1 zák. č. 82/1998 Sb. stát odpovídá za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Nesprávným úředním postupem je také porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Nestanoví-li zákon pro provedení úkonu nebo vydání rozhodnutí žádnou lhůtu, považuje se za nesprávný úřední postup rovněž porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě. Podle ust. § 26 zákona, pokud není stanoveno jinak, řídí se právní vztahy upravené v zákoně občanským zákoníkem („o.z.“). Podle § 31a odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb. bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Podle § 31a odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb. se zadostiučinění poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo. Podle § 31a odst. 3 zákona č. 82/1998 Sb. v případech, kdy nemajetková újma vznikla nesprávným úředním postupem podle § 13 odst. 1 věty druhé a třetí nebo § 22 odst. 1 věty druhé a třetí, přihlédne se při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění rovněž ke konkrétním okolnostem případu, zejména k a) celkové délce řízení, b) složitosti řízení, c) jednání poškozeného, kterým přispěl k průtahům v řízení, a k tomu, zda využil dostupných prostředků způsobilých odstranit průtahy v řízení, d) postupu orgánů veřejné moci během řízení a e) významu předmětu řízení pro poškozeného. Podle ustanovení § 32 odst. 3 zákona se nárok na náhradu nemajetkové újmy podle tohoto zákona promlčí za 6 měsíců ode dne, kdy se poškozený dozvěděl o vzniklé nemajetkové újmě, nejpozději však do deseti let ode dne, kdy nastala právní skutečnost, se kterou je vznik nemajetkové újmy spojen. Podle ust. § 35 odst. 1 zákona promlčecí doba neběží ode dne uplatnění nároku na náhradu škody do skončení předběžného projednání, nejdéle však po dobu 6 měsíců. Podle § 442 odst. 1 obč. zák. (zákona č. 40/1964 Sb.) se hradí skutečná škoda a to, co poškozenému ušlo (ušlý zisk).

Zákon tedy rozeznává dva odpovědnostní tituly, a to nezákonné rozhodnutí a nesprávný úřední postup. Nezákonné rozhodnutí pak představuje odpovědnostní titul tehdy, došlo-li právní mocí a posléze bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným

orgánem. Podle shora citovaných ustanovení zákona tak stát objektivně (tj. bez ohledu na zavinění osob funkce státu plněcích) odpovídá za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem či nezákonným rozhodnutím při současném (kumulativním) splnění tří podmínek: 1) poškozenému vznikla škoda (majetková újma vyjádřitelná v penězích), 2) existence nesprávného úředního postupu či nezákonného rozhodnutí, 3) škoda je v příčinné souvislosti s existencí nesprávného úředního postupu či nezákonného rozhodnutí.

Soud posoudil předmětnou věc podle § 5 písm. a), b), § 7 odst. 1, § 8 odst. 1, § 13 odst. 1, § 31a a § 32 zákona č. 82/1998 Sb., když se žalobce po žalované domáhá zaplacení celkem ve výši 1.540.000,- Kč s příslušenstvím za trestní stíhání pro trestný čin vydírání zahájeném dne 28. 8. 2008 ve výši 100.000,- Kč, trestní stíhání pro trestný čin vydírání zahájeném dne 3. 2. 2009 ve výši 1.200.000,- Kč a nepřiměřenou délku trestního stíhání vedeného u Městského soudu v Praze pod sp. zn. [REDAKCE] ve výši 240.000,- Kč z titulu nepřiměřené délky řízení.

Prvým nárokem žalobce je nárok na **zadostiučinění za nemajetkovou újmu ve výši 100.000 Kč za vydání nezákonného rozhodnutí, kterým je usnesení o zahájení trestního stíhání pro trestný čin vydírání ze dne 28.8.2008.** Žalovaná vznesla v průběhu řízení námitku promlčení tohoto nároku, proto se soud nejprve zabýval touto námitkou. Podle § 32 odst. 3 věty první zákona č. 82/1998 Sb. nárok na náhradu nemajetkové újmy podle tohoto zákona se promlčí za 6 měsíců ode dne, kdy se poškozený dozvěděl o vzniklé nemajetkové újmě, nejpozději však do deseti let ode dne, kdy nastala právní skutečnost, se kterou je vznik nemajetkové újmy spojen. Žalobce se o vzniklé nemajetkové újmě, jak sám uvádí, dozvěděl dne 3.11.2008, kdy skončilo trestní stíhání. Tímto okamžikem se též žalobce dozvěděl o tom, že bylo vydáno nezákonné rozhodnutí, kterým je zahájení trestního stíhání. Šestiměsíční promlčecí doba (§ 32 odst. 3 zák. č. 82/1998 Sb.) k uplacení nároku na náhradu nemajetkové újmy začala běžet dne 4.11.2008, tj. ode dne, kdy právo mohlo být vykonáno poprvé (§ 101 o.z.), a by uplynula v sobotu 3.5.2008 (§ 122 odst. 2 o.z.), s ohledem na § 122 odst. 3 o.z., podle něž případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den, posledním dnem lhůty bylo pondělí 5.5.2008. Běh promlčecí doby nebyl ve smyslu § 35 zák. č. 82/1998 Sb. přerušen ode dne uplatnění nároku na náhradu škody do skončení předběžného projednání, nejdéle však po dobu 6 měsíců, neboť nárok byl uplatněn až dne 21.2.2014, proto promlčecí doba uplynula dne 5.5.2018. Žaloba byla soudu podána až dne 22.8.2014, tedy po uplynutí promlčecí doby. S ohledem na promlčení nároku se soud již nemohl zabývat meritem sporu a nezbylo než žalobu v této části zamítnout (výrok II.).

Druhým nárokem žalobce je nárok na **zadostiučinění za nemajetkovou újmu ve výši 1.200.000 Kč za vydání nezákonného rozhodnutí, kterým je usnesení o zahájení trestního stíhání pro trestný čin vydírání ze dne 3.2.2009.** Mezi účastníky nebylo sporu o tom, že soudní judikaturou navazující na rozsudek (bývalého) Nejvyššího soudu České republiky ze dne 23.2.1990, sp.zn. 1 Cz 6/90, publikovaný pod č. 35 ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek, ročník 1991, byl s pomocí (extenzivního) výkladu zákona konstituován v souvislosti se zahájením (vedcím) trestního stíhání, jež neskončilo pravomocným odsouzením, nejen nárok na náhradu škody (majetkové újmy), ale i odškodnění

újem nemajetkové povahy vztahovaných mj. k tzv. nezákonnému (v odškodňovacím smyslu) trestnímu stíhání. Stejně tak není mezi účastníky sporu o tom, že rozsudek, jímž je obžalovaný zproštěn obžaloby, je právě jedním z těch rozhodnutí, jež ruší účinky zahájeného trestního stíhání, činí rozhodnutí, jímž bylo trestní stíhání zahájeno, ve smyslu odškodňovacího zákona a (pouze) pro jeho účely „nezákonným“, čímž zakládá nejen nárok na náhradu škody, ale i odškodnění nemajetkové újmy ve smyslu odškodňovacího zákona. Existenci jakýchkoliv skutečností vylučujících odpovědnostní titul (tj. zejm. zavinění žalobce na zahájení trestního stíhání proti jeho osobě) žalovaná ani nectrdila. V daném případě trestní stíhání žalobce neskončilo pravomocným odsouzením, čímž mu vznikl nárok na náhradu škody z titulu vydání nezákonného rozhodnutí dle § 7 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., resp. nárok na náhradu nemajetkové újmy dle § 31a odst. 1, 2 zák. č. 82/1998 Sb. Co se týče vzniku nemajetkové újmy z důvodu zahájení a vedení trestního stíhání nejde o vyvratitelnou domněnku jako u nepřiměřeně dlouhého řízení, kdy se újma na straně poškozeného předpokládá, újma z důvodu trestního stíhání musí být prokázána, (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 15.3.2012, sp.zn. 30 Cdo 2555/2010, ze dne 3.7.2012, sp.zn. 30 Cdo 4280/2011). Soud tak vychází z toho, že vznik nemajetkové újmy (jakkoliv je každé trestní stíhání dle nálezů Ústavního soudu ČR sp.zn. IV. ÚS 428/05 spojeno vždy s jistým zásahem do osobnostních práv trestně stíhaných osob) není na místě presumovat, ale prokazovat, stejně tak jako intenzitu (případně) újmy, odůvodňující peněžní odškodnění. Soud se tedy zabýval tím, zda je dostačujícím zadostiučiněním za nemajetkovou újmu způsobenou žalobci nezákonnými rozhodnutími konstatování porušení práva nebo zda mu náleží zadostiučinění v penězích (§ 31a odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb.). Při stanovení formy či výše zadostiučinění soud vychází především z povahy trestní věci, z délky trestního řízení a následků způsobených trestním řízením v osobnostní sféře poškozeného, přičemž přihlídně i k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo. Současně je nezbytné konstatovat, že každé trestní řízení negativně ovlivňuje osobní život trestně stíhaného, na kterého je sice do okamžiku právní moci meritorního rozhodnutí třeba pohlížet jako na nevinného, avšak samotný fakt trestního stíhání je zátěží pro každého obviněného. Kritéria uvedená v § 31a odst. 3 zákona č. 82/1998 Sb. se nepoužijí, neboť se týkají výlučně stanovení odškodnění v případě nesprávného úředního postupu spočívajícího v porušení práva na projednání věci v přiměřené lhůtě (viz např. rozsudky Nejvyššího soudu ČR ze dne 27. 6. 2012, sp. zn. 30Cdo 2813/2011 nebo ze dne 21. 8. 2012, sp. zn. 30Cdo 2256/2011).

Žalobce byl stíhán pro podezření ze spáchání trestného činu vydírání podle § 235 odst. 1, odst. 2 písm. b) a odst. 3 trestního zákona, za který bylo možné v případě vydání odsuzujícího rozsudku uložit žalobci trest odnětí svobody v trvání **pěti až dvanácti let**. Tato skutečnost svědčí pro přiznání zadostiučinění v penězích, neboť žalobci hrozil vysoký trest, což výrazně zvýšilo intenzitu, s jakou žalobce trestní řízení negativně vnímal.

Povaha trestné činnosti (trestný čin proti svobodě), pro kterou byl žalobce stíhán, zpravidla působí vyšší společenské odsouzení stíhaného, zvláště pokud měla být trestnou činností způsobena škoda velkého rozsahu. Trestní řízení bylo celostátně medializováno, neboť žalobce je známým právníkem. Zejména u advokáta tento typ trestního stíhání působí společenské odsouzení, neboť se jedná o trestný čin proti svobodě. Co se týká medializace,

pak tato byla prokázána na úrovni celostátní, ale značná část z ní se vztahovala nejen k trestnímu stíhání za trestný čin vydírání, ale byla i v souvislosti s trestným činem zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby, který byl obecně více medializován. Současně z provedeného dokazování plyne, že značná většina žalobcem předložených článků se týká trestního stíhání za trestný čin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby a byly publikovány ještě před zahájením trestního stíhání pro trestný čin vydírání ze dne 3. 2. 2009. Ohledně hlediska medializace, kterou žalobce dokládal řadou článků, soud uvádí, že ani toto současně nelze příliš přeceňovat, v této souvislosti soud především poukazuje na judikaturu Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 30 Cdo 4280/2011 a Ústavního soudu sp.zn. I. ÚS 3016/11. Medializace případu je totiž prostým důsledkem zásady veřejnosti trestního řízení a obecných veřejných poměrů případu, tedy nelze přičítat státu k úžii, že princip presumpce nevinny byl narušen sdělovacími prostředky, či dokonce že jimi byl narušen ve značné míře, pokud nedošlo u orgánů činných v trestním řízení k vybočení z mezí povinnosti informovat. V dané věci ale k ničemu takovému nedošlo a současně nelze ani dovodit nějaký razantní zásah do osobní sféry žalobce, neboť medializace trestního stíhání pro trestný čin vydírání ze dne 3. 2. 2009 byla minimální a vždy i s informacemi o trestním stíhání pro trestný čin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby.

V řízení nebylo prokázáno, že trestní stíhání postihlo žalobce v rodinné oblasti, že by došlo k poškození jeho dobrého jména – v okruhu rodiny a přátel. Soud nesouhlasí s žalobcem, že se v dané věci jedná o notorietu, kterou není třeba prokazovat. Jak je uvedeno výše, nemajetkovou újmu způsobenou zahájením a vedením trestního stíhání je nezbytné podle konstantní judikatury Nejvyššího soudu nejen tvrdit, ale i prokazovat. Soud proto vyzval žalobce postupem podle § 118a, když na výzvu soudu nebylo nijak reagováno, tedy žalobce nedotvrdil konkrétní zásahy v rodinné a společenské oblasti a tyto ani soudu neprokázal.

Zásahy do profesní oblasti žalobce v souvislosti s trestním stíháním nebyly zjištěny, žalobce sice uvedl, že po vzetí do vazby mu byla zakázána činnost [REDAKCE] že byl jen externí spolupracovník [REDAKCE] a současně vazbou v délce 44 dní mu byla zamezena činnost. Dále pak uváděl, že jelikož o trestním stíhání žalobce bylo informováno na stránkách České advokátní komory, poškodilo ho toto před jinými advokáty, klienty i soudy. Dále uváděl, že měl těžkosti způsobené domovní prohlídkou [REDAKCE] byly mu zabaveny věci a ty vráceny po 2 letech, dále neměl spisy svých klientů, přišel o trestní obhajobu neb z vazby nemohl obhajovat své klienty, což ho poškodilo v jejich očích, přišel o řadu klientů. Jelikož žalobce byl trestně stíhán současně pro dva trestné činy, soud měl v úmyslu postupem podle § 118a o.s.ř. žádat, aby žalobce i v případě těchto zásahů tvrdil a prokázal, že tyto byly výlučně v souvislosti s trestním stíháním pro trestný čin vydírání ze dne 3. 2. 2009. Žalobce se k jednání soudu nedostavoval, tedy tyto skutečnosti jím dotvrzeny ani prokázány nebyly. Současně z provedeného dokazování plyne, že spisy byly převzaty v souvislosti s trestním stíháním za trestný čin krácení daně, a pokud žalobce tvrdil, že mu byla po vzetí do vazby zakázána činnost [REDAKCE], že byl jen externí spolupracovník [REDAKCE] a že 44 dní ve vazbě mu zamezilo činnost, pak se jedná o skutečnosti, které nastaly již před zahájením trestního stíhání pro trestný čin vydírání ze dne

3. 2. 2009, jehož nemajetkovou újmu soud přezkoumává. Příčinná souvislost mezi trestním stíháním pro vydírání a poškozením žalobce v pracovní sféře nebyla zjištěna.

Zhoršení zdravotního stavu v důsledku trestního stíhání – [REDAKCE] jako důsledek stresu, [REDAKCE]. V dané věci nemá soud za prokázané, že by u žalobce došlo ke zhoršení jeho zdravotního stavu výlučně v důsledku trestního stíhání pro trestný čin vydírání. Z provedených důkazů plyne, že žalobce trpěl [REDAKCE] po propuštění z vazby, tedy v roce 2008, což je před zahájením trestního stíhání, v důsledku kterého nemajetkovou újmu soud přezkoumává. I [REDAKCE] byl žalobci diagnostikován před zahájením trestního stíhání, tedy ho nelze dávat do souvislosti s trestním stíháním pro trestný čin vydírání. Z předložených lékařských zpráv pak nelze nijak dovodit, že by zdravotní problémy žalobce byly v příčinné souvislosti s trestním stíháním pro trestný čin vydírání. Jelikož se žalobce k jednání nedostavil, soud ho nemohl poučit o tom, že provedenými důkazy nemá tvrzení žalobce za prokázaná, tedy žalobce se vzdal možnosti předložit soudu jiné důkazy k prokázání svých tvrzení.

K délce trestního řízení při hodnocení nároku žalobce na náhradu nemajetkové újmy z titulu nezákonného rozhodnutí soud v tomto případě nepřihlížel, neboť tato skutečnost je hodnocena samostatně při rozhodování o nároku žalobce na náhradu nemajetkové újmy z titulu nesprávného úředního postupu spočívajícího v nepřiměřené délce řízení, aby nedocházelo ke dvojímu odškodnění téhož (viz např. rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 27. 6. 2012, sp. zn. 30Cdo 2813/2011). Soud pouze zohlednil, že zásah v podobě nezákonného trestního stíhání trval od 3.2.2009 do 31.3.2015 (rozhodnutí Nejvyššího soudu v Praze), tedy cca 6 let.

Forma a případná výše zadostiučinění nesmí být v rozporu s obecně sdílenou představou spravedlnosti, tj. její přiznání je nad rámec konstatování porušení práva namísto pouze tehdy, jestliže by se z hlediska obecné slušnosti poškozenému satisfakce skutečně mělo dostat (viz např. rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 27. 6. 2012, sp. zn. 30Cdo 2813/2011).

Soud dospěl po zhodnocení veškerých okolností případu k závěru, že konstatování nezákonnosti rozhodnutí není dostačujícím zadostiučiněním za nemajetkovou újmu vzniklou žalobci, a to zejména s ohledem na hrozící vysoký trest a na medializaci případu. V obdobných případech je poškozeným přiznáváno odškodnění v řádech deseti tisíců korun českých, v tomto případě dospěl soud k závěru, že žalobci přísluší odškodnění ve výši 50.000,- Kč, když soud zohlednil i to, že bylo souběžně vedeno další trestní stíhání se shodnou výší trestní sazby. Při stanovení částky 50.000,- Kč bylo plně respektováno to, aby byl zachován vztah přiměřenosti mezi utrpěnou újmou a za ni poskytovaným odškodněním, a dále to, aby tato částka byla odpovídající konkrétním okolnostem tohoto případu, a taktéž to, aby tato částka byla v souladu s ustálenou judikaturou (viz rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 27. června 2012, sp. zn. 30 Cdo 2813/2011, publikovaný pod R 122/2012). Soud současně provedl v souladu s judikaturou Nejvyššího soudu srovnání s obdobnými případy, když přiznané zadostiučinění srovnal s věcí vedenou u zdejšího soudu pod sp.zn. 10 C 213/2012, kde trestní stíhání trvalo 3 roky (doba poloviční), trestní sazba byla naprosto stejná, neb byla v

rozmezí 5-12 let, nedošlo k omezení osobní svobody, nebyly tvrzeny zásahy do společenského či rodinného života, nedošlo k poškození zdraví, byly zjištěny zásahy do profesního života a velká medializace. V této věci byla přiznána částka 50.000,- Kč. Další srovnatelná je věc vedená u zdejšího soudu pod sp.zn. 10 C 214/2012, kde trestní stíhání trvalo 4 roky a 9 měsíců (doba o 1 rok a 3 měsíce kratší), trestní sazba byla shodná, neb byla v rozmezí 5-12 let, jednalo se o trestný čin proti majetku (podvod), kdy měla být způsobena škoda velkého rozsahu (shodně i u žalobce), nedošlo k omezení osobní svobody, nebyly tvrzeny zásahy do společenského, profesního či rodinného života a nedošlo k poškození zdraví, nevešlo ve všeobecnou známost. V této věci byla odvolacím soudem přiznána částka 20.000,- Kč. Byť se jednalo o věci, které byly s menší délkou trvání zásahu ve formě trestního řízení, soud tyto shledal jako obdobné zejména s ohledem na výši trestní sazby, kterou byly osoby ohroženy a minimální prokázané zásahy v osobní sféře. Současně při stanovení částky přiměřeného zadostiučinění soud nepřehlédl, že ve věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. [REDAKCE] bylo vedeno trestní stíhání žalobce nejen pro trestný čin vydírání, ale i pro trestný čin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby, ohledně něhož byl žalobce uznán vinným, což nemajetkovou újmu způsobenou trestním stíháním pro trestný čin vydírání významně snižuje. Soud tak zavázal žalovanou k úhradě částky 50.000,- Kč, když přiznání této částky nepovažoval soud ani v rozporu s dobrými mravy, neboť hlediskem dobrých mravů se soud zabýval již při posuzování jednotlivých zákonných kritérií (srovnej rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 25. května 2016, sp. zn. 30 Cdo 4630/2015). Současně soud s částkou 50.000,- Kč přiznal i příslušenstvím ode dne 22.8.2014, když v řízení nebylo mezi účastníky sporu o tom, že žalobce nárok uplatnil u žalované a datem 22.8.2014 se žalovaná strana dostala do prodlení, neboť nárok žalobce byl u žalované uplatněn dne 21.2.2014 a teprve marným uplynutím lhůty šesti měsíců (lhůta k plnění končila dnem 21.8.2014), tedy teprve dnem 22.8.2014 se mohla žalovaná dostat do prodlení (ust. § 14 a 15 zákona č. 82/1998 Sb.). Lhůtu k plnění stanovil soud odlišně od § 160 odst. 1 o.s.ř. na patnáct dní, a to z důvodu objektivní nemožnosti provést platbu rychleji z technických důvodů (výrok I.). Ve zbývající části, kterou se žalobce po žalované domáhal zaplacení 1.150.000,- Kč s příslušenstvím, soud žalobu jako nedůvodnou zamítl (výrok II.).

Dalším nárokem žalobce je nárok na **náhradu nemajetkové újmy ve výši 240.000,- Kč z titulu nepřiměřené délky trestního řízení vedeného u Městského soudu v Praze pod sp. zn. [REDAKCE]** Pro soudní řízení není obecně stanovena žádná lhůta, kterou by bylo možné považovat za přiměřenou. Judikatura Evropského soudu pro lidská práva ve Štrasburku (dále jen „ESLP“) za aspekty přiměřenosti lhůty považuje jednak zájem účastníka na rychlém vyřízení věci a jednak obecný zájem na řádném výkonu spravedlnosti. Přitom přihlíží ke složitosti věci, chování účastníků a státních orgánů a významu řízení pro účastníka. Tomu odpovídá i ustanovení § 31a odst. 3 zákona č. 82/1998 Sb., dle kterého soud přihlíží při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění rovněž ke konkrétním okolnostem případu, zejména k celkové délce řízení, složitosti řízení, jednání poškozeného, kterým přispěl k průtahům v řízení, a k tomu, zda využil dostupných prostředků způsobily odstranit průtahy v řízení, postupu orgánů veřejné moci během řízení a významu předmětu řízení pro poškozeného. Tato kritéria se pak použijí i na zjištění, zda byla délka řízení přiměřená (viz např. rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 31. srpna 2012, sp. zn. 30Cdo 35/2012).

Řízení trvalo od 16.6.2008 pravomocně skončeno dne 7.11.2016 podáno dovolání žalobcem dne 24.1.2017, tj. **9 let a 10 měsíce** (ke dni rozhodování soudu), což je doba s ohledem na všechny okolnosti případu nepřiměřeně dlouhá, čímž došlo k nesprávnému úřednímu postupu a tím k porušení práva žalobce na projednání věci v přiměřené lhůtě ve smyslu § 13 odst. 1 věty třetí zákona č. 82/1998 Sb., za které mu náleží právo na přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu (§ 31a odst. 1 zák. č. 82/1998 Sb.).

Za posuzované trestní řízení v délce trvání 9 let a 4 měsíců soud přiznal žalobci základní částku ve výši 135.000,- Kč, když vycházel z částky 18.000,- Kč za první dva roky (každé soudní řízení musí trvat určitou dobu), z částky 18.000,- Kč za každý další rok řízení a z částky 1.500,- Kč za každý další měsíc řízení (viz rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 21. 6. 2011, sp. zn. 30Cdo 162/2010), přičemž tuto částku volil s ohledem na to, že taková délka trestního řízení výrazně přesahuje délku přiměřenou.

Tuto základní částku soud snížil o 40 %, když věc byla velmi složitá po skutkové stránce z důvodu většího množství obžalovaných (4), bylo vyslýcháno mnoho svědků, několik znalců, zpracováno několik znaleckých posudků a prováděny další listinné důkazy týkající se účetnictví. Řízení bylo složitější i po procesní stránce, kdy soud rozhodoval v souvislosti s vazbami, bylo nezbytné žádat právní pomoc v zahraničí, muselo dojít ke změně právní kvalifikace a kromě řady stížností byly řešeny i námitky podjatosti. Trestní spis je o rozsahu 51 svazků a přes 10 000 stran, rozsudky samotné jsou v rozsahu desítek stran. Věc byla velmi složitá i po právní stránce, bylo nutné posoudit, zda má každé jednotlivé jednání obžalovaných veškeré znaky skutkové podstaty trestného činu kráčení daně, poplatku a podobné povinné platby, o velké složitosti svědčí i to, že věc byla projednávána kromě přípravného řízení u Policie ČR i před soudy na všech třech stupních soudní soustavy.

Z důvodu postupu orgánů soud základní částku neupravoval. V postupu orgánů činných v trestním řízení neshledal soud žádná období nečinnosti či průtahy, úkony byly činěny ve lhůtách obvyklých.

Další důvody pro snížení, ale ani pro zvýšení základní částky soud neshledal. Žalobce se na délce řízení nijak nepodílel. Co se týká významu předmětu řízení pro žalobce, pak ten je obecně hodnocen jako zvýšený, když i Evropský soud pro lidská práva předmětný typ řízení řadí mezi řízení, kterým přisuzuje zvýšený význam pro účastníky, neboť trestní řízení je obecně pro každého obžalovaného velkou psychickou zátěží, má vliv na jeho rodinný i společenský život či pracovní uplatnění. V tomto případě však soud základní částku z důvodu zvýšeného významu řízení pro žalobce nezvyšoval, neboť tato skutečnost již byla zohledněna při posuzování nároku žalobce na náhradu nemajetkové újmy z titulu nezákonného rozhodnutí, v opačném případě by docházelo ke dvojímu odškodnění téhož (viz např. rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 27. 6. 2012, sp. zn. 30Cdo 2813/2011).

Pro výše uvedené skutečnosti dospěl soud k závěru, že přiměřeným zadostiučiněním za nemajetkovou újmu vzniklou žalobci nesprávným úředním postupem spočívajícím v porušení povinnosti vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě dle § 13 odst. 1 věty třetí zákona č. 82/1998 Sb. je zadostiučinění v penězích ve výši 81.000,- Kč (135.000,- Kč – 40 %), tuto soud žalobci přiznal společně s příslušenstvím ode dne 22.8.2014, když v řízení nebylo mezi

účastníky sporu o tom, že žalobce nárok uplatnil u žalované a datem 22.8.2014 se žalovaná strana dostala do prodlení, neboť nárok žalobce byl u žalované uplatněn dne 21.2.2014 a teprve marným uplynutím lhůty šesti měsíců (lhůta k plnění končila dnem 21.8.2014), tedy teprve dnem 22.8.2014 se mohla žalovaná dostat do prodlení (ust. § 14 a 15 zákona č. 82/1998 Sb.). Lhůtu k plnění stanovil soud odlišně od § 160 odst. 1 o.s.ř. na patnáct dní, a to z důvodu objektivní nemožnosti provést platbu rychleji z technických důvodů (výrok I.). Soud tak žalobu o zaplacení náhrady nemajetkové újmy za nepřiměřenou délku trestního řízení ve výši 159.000,- Kč s příslušenstvím jako nedůvodnou zamítl (výrok II.).

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 142 odst. 2 o.s.ř. za použití § 151 odst. 1 o.s.ř., podle něhož měl-li účastník ve věci úspěch jen částečný, soud náhradu nákladů poměrně rozdělí, popřípadě vysloví, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů právo. Žalobci bylo vyhověno v nároku na náhradu škody nemajetkové újmy za trestní stíhání pro trestný čin vydírání zahájeném dne 3. 2. 2009 a nepřiměřenou délku trestního stíhání, naopak byl zcela neúspěšný v nároku na náhradu nemajetkové újmy za trestní stíhání pro trestný čin vydírání zahájeném dne 28. 8. 2008, tedy žalobce byl převážně úspěšným, současně soud ale zohlednil, že značná část řízení byla vedena společně s nárokem na náhradu nemajetkové újmy za trestní stíhání pro trestný zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby, v němž byl žalobce neúspěšným a právě s ohledem na společné projednávání věci bylo rozhodnuto dle § 150 o.s.ř. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Soud tedy společné vedení řízení o nároku, v němž byl žalobce neúspěšným a rozhodl soud tak, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo (výrok III.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí nebo na nařízení exekuce.

V Praze dne 20. dubna 2018

**Mgr. Jana Příbylová, v. r.
soudkyně**